MANUÁL OBRANNÉ STŘELBY

Pavel ČERNÝ
Michal GOETZ

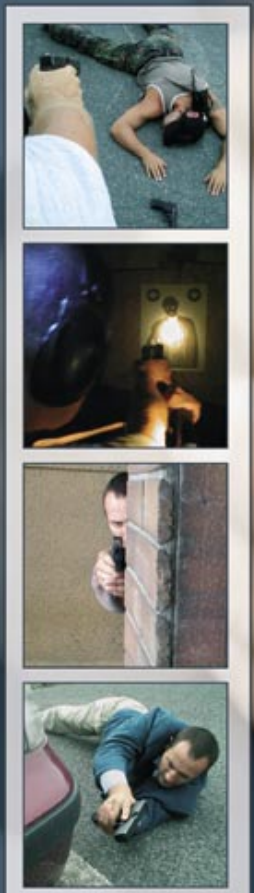

GRADA

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.

Používání elektronické verze knihy je umožněno jen osobě, která ji legálně nabyla a jen pro její osobní a vnitřní potřeby v rozsahu stanoveném autorským zákonem. Elektronická kniha je datový soubor, který lze užívat pouze v takové formě, v jaké jej lze stáhnout s portálu. Jakékoliv neoprávněné užití elektronické knihy nebo její části, spočívající např. v kopírování, úpravách, prodeji, pronajímání, půjčování, sdělování veřejnosti nebo jakémkoliv druhu obchodování nebo neobchodního šíření je zakázáno! Zejména je zakázána jakákoliv konverze datového souboru nebo extrakce části nebo celého textu, umisťování textu na servery, ze kterých je možno tento soubor dále stahovat, přitom není rozhodující, kdo takovéto sdílení umožnil. Je zakázáno sdělování údajů o uživatelském účtu jiným osobám, zasahování do technických prostředků, které chrání elektronickou knihu, případně omezují rozsah jejího užití. Uživatel také není oprávněn jakkoliv testovat, zkoušet či obcházet technické zabezpečení elektronické knihy.

GRADA®

Copyright © Grada Publishing, a.s.

Copyright © Grada Publishing, a.s.

Pavel Černý, Michal Goetz

Manuál obranné střelby

Vydala Grada Publishing, a.s.
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
obchod@gradapublishing.cz, www.grada.cz
tel. +420 220 386 401, fax: +420 220 386 400
jako svou 1906. publikaci

© Grada Publishing, a.s., 2004
Cover Design © Grada Publishing, a.s., 2004

Odpovědná redaktorka Michala Benešová
Grafická úprava Antonín Plicka
Fotografie Pavel Černý
Sazba Antonín Plicka
Počet stran 216 a 8 stran barevné přílohy
První vydání, Praha 2004
Vytiskly tiskárny PBtisk Příbram
Prokopská 8, Příbram IV

ISBN 80-247-0739-X (tištěná verze)
ISBN 978-80-247-6582-2 (elektronická verze ve formátu PDF)
© Grada Publishing, a.s. 2011

Obsah

Předmluva **9**

Úvod **11**

1 Výběr zbraně **13**

2 Vybavení pro výcvik **17**

3 Fáze I / Základní střelecké dovednosti **29**
3.1 Bezpečnost 29
3.1.1 Hlavní bezpečnostní zásady *30*
3.1.2 Chování na střelnici *30*
3.1.3 Bezpečné skladování zbraně *31*
3.1.4 Nežádoucí výstřel *32*
3.2 Zbraň – ovládací prvky, rozebírání, skládání, údržba 33
3.2.1 Hlavní části zbraně *33*
3.2.2 Demontážní prvky *33*
3.2.3 Ovládací prvky zbraně *33*
3.2.4 Čištění zbraně *35*
3.3 Příprava zbraně – základní manipulace 36
3.3.1 Kontrola munice a plnění zásobníku *36*
3.3.2 Zasunutí zásobníku do zbraně *37*
3.3.3 Natažení závěru – nabití *37*
3.3.4 Sklopení kohoutu *39*
3.3.5 Ukládání zbraně do pouzdra *40*
3.3.6 Vybití a kontrola zbraně *41*
3.4 Úchop zbraně 43
3.4.1 Obouruční úchop *43*
3.4.2 Jednoruční úchop *44*
3.5 Základní postoj 46
3.5.1 Postoj při obouruční střelbě *46*
3.5.2 Postoj při jednoruční střelbě *47*
3.6 Základy mířené střelby 48
3.6.1 Řídící oko *49*
3.6.2 Obraz mířidel *49*

3.6.3 Míření na terč 50
3.6.4 Spouštění 51
3.6.5 Odhled 52

4 Fáze II / Dynamická střelba 53
4.1 Pohotovostní poloha 53
4.2 Zamíření v dynamické střelbě 54
4.2.1 Střelba ukázáním 55
4.2.2 Střelba s letmou kontrolou mířidel 56
4.2.3 Závěry pro praxi 57
4.3 „Zapíchnutí" 58
4.4 Tasení 60
4.4.1 Tasení z bočního opaskového pouzdra 61
4.4.2 Tasení ze skrytého nošení pod oděvem 63
4.4.3 Tasení z ledvinky 66
4.4.4 Tasení s natažením 68
4.5 Závady a jejich odstraňování 71
4.5.1 Příčiny závad 71
4.5.2 Odstraňování závad 73
4.6 Opakovaný výstřel 76
4.6.1 Úskalí opakovaného výstřelu 76
4.6.2 Režimy opakovaného výstřelu 77
4.7 Přenášení střelby 78
4.7.1 Přenášení na cíle na střední vzdálenosti (cca 3–15 m) 79
4.7.2 Přenášení na blízké cíle (cca do 3 m) 80
4.7.3 Přenášení na cíle na delší vzdálenosti (více než 15 m) 80
4.7.4 Přenášení na cíle ve velkém úhlu 80
4.7.5 Přenášení na cíle různě vzdálené 82
4.7.6 Cíle různé velikosti 82
4.8 Stranové změny postoje 82
4.8.1 Reakce do slabé strany 82
4.8.2 Reakce do silné strany 84
4.8.3 Otočka 85
4.9 Střelba v různých pozicích 86
4.9.1 Kleky 86
4.9.2 Střelba vleže 90
4.10 Přebíjení 95
4.10.1 Rychlé (nucené) přebití 95
4.10.2 Taktické přebití 99
4.10.3 Přebíjení v atypických polohách 102

4.11 Střelba z krytu ... 103
4.11.1 Základní rozdělení krytů ... 104
4.11.2 Nácvik zaujmutí a využití krytu ... 107
4.12 Střelba na překrytý cíl ... 108
4.13 Pohyb se zbraní a střelba za pohybu ... 110
4.13.1 Přesun se zbraní ... 110
4.13.2 Střelba ze zastávek ... 111
4.13.3 Střelba za pohybu ... 115
4.14 Střelba na pohybující se cíl ... 117
4.15 Střelba za ztížených podmínek ... 119
4.15.1 Rozhodovací schopnost ... 120
4.15.2 Časový stres ... 121
4.15.3 Tělesná zátěž ... 121
4.15.4 Rušivé akustické vlivy ... 122
4.15.5 Cvičení po bolesti ... 123
4.16 Systém přípravy ve fázi I–II ... 123
4.16.1 Obecné principy tréninku ... 123
4.16.2 „Sušení" a nácvik manipulace ... 128
4.16.3 Příklad tréninkové jednotky ... 131
4.17 Závěrečný test fáze II ... 133
4.18 Vymezení nejnutnějších dovedností potřebných pro fázi III ... 135

5 Fáze III / Přechod k realitě ... 137
5.1 Sport versus sebeobrana ... 137
5.2 Některá specifika pro střeleckou přípravu ve fázi III ... 138
5.2.1 Vybavení ... 138
5.2.2 Doplňkové aktivity ... 139
5.2.3 Hlavní zásady výcviku ... 139
5.3 Oprávnění – odhodlání – rozhodnutí ... 140
5.4 Nošení zbraně ... 141
5.5 Taktika ... 142
5.5.1 Prevence a předcházení vzniku rizikových situací ... 143
5.5.2 Vytvoření co nejvýhodnějších podmínek na počátku střetnutí ... 152
5.5.3 Optimální reagování na změny vývoje ... 159
5.5.4 Zajištění nutných úkonů po skončení situace ... 165
5.6 Zvláštní varianty situací ... 167
5.6.1 Střetnutí na velmi blízkou vzdálenost a techniky v kontaktu ... 167
5.6.2 Napadení v automobilu ... 171
5.6.3 Prohledávání v zástavbě ... 174
5.6.4 Střetnutí za zhoršených světelných podmínek ... 183

5.6.5 Střelba po zranění 195
5.6.6 Boj s více protivníky 200
5.6.7 Použití zbraně proti zvířeti 201

6 Psychické aspekty situace po násilném střetnutí 203

7 Integrace fází I, II, III 205
7.1 Modelové situace 205
7.2 Soupeřská cvičení 206
7.3 Projekční systémy 209
7.4 Schéma komplexní přípravy 210

Slovo závěrem 211

Použité zdroje 213

Předmluva

Pokud jste se rozhodli přečíst tuto knihu, zřejmě patříte, nebo budete patřit, k lidem, v jejichž životě hraje zbraň významnější úlohu. Důvody pro to, mít vůbec zbraň, se mohou u jednotlivých vlastníků velmi různit. Pro všechny by ale mělo být hlavním cílem dosažení takové úrovně znalostí a dovedností, aby zbraň co nejlépe posloužila účelu, pro který byla pořízena. U někoho může jít o rekreační střelbu, u jiného je hlavním motivem soutěžní činnost, další pak spatřují v krátké palné zbrani nejvhodnější prostředek pro svoji ochranu. Následující stránky mohou přispět k zlepšení úrovně každého z nich. Mohou se stát vodítkem pro ty, kdo se rozhodli s vlastní přípravou právě začít, i pro ty zkušenější, kteří hledají další podněty a povzbuzení pro svůj pokračující náročnější výcvik. Omezený rozsah publikace nám však neumožňuje detailně rozebrat některé ze základů, jako je nauka o zbraních a střelivu apod. Dovolujeme si předpokládat, že čtenář této knihy již vlastní zbrojní průkaz a disponuje tedy alespoň základními teoretickými znalostmi, a to i v legislativní oblasti.

Jako autoři si rozhodně neklademe za cíl aspirovat na něco zcela objevného. Spíše chceme na základě našich a zahraničních zkušeností shromáždit a didakticky seřadit vhodnou náplň moderní střelecké přípravy podle nejnovějších výcvikových trendů a navázat na dosud již u nás publikované informace. Současně bychom rádi zdůraznili vzájemnou provázanost technik se zbraní jako účinným bojovým nástrojem s dalšími podstatnými souvisejícími faktory.

Na této knize se svou spoluprací podíleli i někteří ze současné špičky domácí scény akční střelby. Jejich propracované a vysoce funkční techniky, ověřované dlouhodobými mistrovskými výkony, mohou proto být pro mnohé cennou inspirací a výzvou.

Doufáme tedy, že uživatelé krátké palné zbraně zde skutečně naleznou alespoň část z toho, co může obohatit jejich schopnosti v praktickém používání zbraně. Mějme ale stále na paměti, že rozhodně nestačí pouhé čtení knih či časopisů. Ke kvalitnímu zvládání uvedených postupů je třeba adekvátní píle a nemalého úsilí, a to jak fyzického, tak duševního, v tréninku i mimo něj. To znamená jediné: myslet, cvičit a střílet.

Chceme poděkovat všem, kteří radou či jinou pomocí přispěli ke vzniku následujících stran.

Autoři

Autoři neručí za jakékoliv škody na zdraví a majetku způsobené chybným výkladem, nesprávným provedením nebo případnou tiskovou chybou. Současně se také distancují od jakéhokoliv nezákonného zneužití předkládaných informací a postupů kterýmkoliv z čtenářů. K aplikaci uvedených technik se zbraní je nutné striktně dodržovat nejvyšší míru opatrnosti, všechny bezpečnostní zásady a legislativní normy!

Techniky na fotografiích předvádějí:

Pavel Gilar, instruktor střelecké přípravy, nositel 12. stupně bojového systému Wing-Tsun.

Martin Hradecký, instruktor střelecko-taktické přípravy, specialista na osobní ochranu firmy Skatach, externí cvičitel speciálních policejních útvarů.

Miloš Müller, jeden z představitelů absolutní domácí špičky střelby IPSC v kategorii Standard, držitel mistrovské výkonnostní třídy IPSC, dlouholetý instruktor střelby.

Petr Smutný, trojnásobný mistr republiky v IPSC v kategorii Standard, držitel mistrovské výkonnostní třídy IPSC, dlouholetý instruktor střelby.

Václav Vinduška, dvojnásobný mistr republiky v IPSC v kategorii Production, držitel mistrovské výkonnostní třídy IPSC, dlouholetý instruktor střelby.

Aleš Vondráček, jeden z nejpřednějších střelců IPSC v kategorii Production, držitel mistrovské výkonnostní třídy IPSC a titulu master IDPA, zakladatel a instruktor Akademie obranné střelby Aegis.

Úvod

Komplexní výcvik obranné střelby jsme rozdělili do tří fází, kterými je třeba projít postupně. Vyšší fáze v sobě zahrnuje dovednosti fáze či fází předchozích, rostou i nároky na úroveň pozornosti a bezpečnostní návyky střelce.

Fáze I zahrnuje zafixování bezpečnostních zásad, základy manipulace se zbraní a nezbytné dovednosti pro mířenou střelbu ze základního postoje. Při mířené střelbě nám zde nejde o nic jiného, než o zvládnutí dostatečně precizního spouštění, odbourání „strachu" z výstřelu a udržení správného obrazu mířidel. Z hlediska obranné střelby by např. úsilí o třícentimetrové rozptyly na vzdálenost 25 metrů bylo zbytečným zdržováním. Přeskočit či dostatečně nezažít fázi I ovšem může znamenat, že nikdy nedosáhnete nadprůměrných výsledků.

Náplň **fáze II** tvoří v úvodu základní techniky jako tasení, dynamické natažení zbraně, střelba z různých pozic, opakovaný výstřel, přenášení střelby, přebíjení apod. Pak se dostaneme ke složitějším dovednostem, jako je střelba za pohybu a na pohybující se cíl, střelba z krytu atd. Tato fáze vrcholí nácvikem střelby za ztížených podmínek, kdy jsou získané dovednosti ověřovány a fixovány pod zátěží, kterou může být např. intenzivní fyzická námaha, psychický tlak apod. Celou uvedenou škálu střeleckých technik shrnujeme pod pojem dynamická střelba. Některé z těchto technik jsou využívány i ve sportovních disciplínách, např. v IPSC a IDPA. V závěrečných etapách této fáze se stále výrazněji projevuje existence dvou způsobů provedení zmíněných úkonů – bojové a sportovní. Možnost „přepínání" boj/sport v různých podmínkách u jednoho střelce je opakovaně diskutována a každý by si ji měl zvážit sám.

V předchozích fázích šlo o osvojení si technické báze obranné střelby. Dosud však chybí to hlavní – reálný soupeř. Jistěže jsme se potýkali s časem a dalšími stresovými faktory, ale až ve **fázi III** přistupuje „komplikace" spočívající v tom, že při konfrontaci může svou akci provést ten druhý rychleji, lépe a hlavně v pravý okamžik. Začneme taktickou a psychickou přípravou v celé její šíři, od preventivních opatření přes průběh řešení konfliktu až po kroky, jež mají následovat po ukončení situace. Součástí této fáze je i seznámení s řadou dalších souvisejících informací, jako je problematika účinků střeliva na lidský organismus, využití balistických ochranných prostředků apod. Vzhledem k pokročilosti střelce, který již má mít za sebou fázi I a II, je možné začít se věnovat i náročnějším technikám, jako je střelba za zhoršených světelných podmínek, příprava na střelbu po zranění, pohyb v zástavbě s očekáváním útočníka apod. To vše již s aplikací správných taktických postupů. Závěrečným prvkem fáze III je integrace všech složek přípravy do jednoho funkčního celku. K tomu jsou využívány modelové situace nejčastěji v kombinaci s některým ze soupeřských systémů, tedy tréninková střetnutí s paintballovými nebo airsoftovými zbraněmi, případně FX municí a vložnými soupravami do reálných zbraní. Tím si ověřujeme zda naše rychlost a přesnost je skutečně dostatečná a zda dokážeme i pod tlakem obavy ze zásahu vybrat a udržet ten pravý taktický postup. Snažíme se vytvořit takové podmínky, aby byla co největší podobnost s reálnou si-

tuací. Proti nám již nestojí pasivní terč jako ve fázi II, ale protivník, který předpokládá naše chování a hlavně opětuje střelbu. Zkrátka, chce dostat on nás… Jde o výcvik „síla proti síle“, „mysl proti mysli“. Konečným cílem by mělo být to, aby se nabyté znalosti a postupy staly součástí našeho života a byly tak skutečně použitelné. Fáze III je tak logickým vyvrcholením obou předchozích etap.

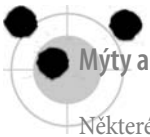

Mýty a „střelecká latina“

Některé kapitoly v knize jsou doplněny i ukázkami obvyklých zavádějících tvrzení – mýtů, kterými budou „krmeni“ od některých „zkušených střelců“ zejména ti začínající. Několik z nich je pro pobavení, ale v jiných se skrývají skutečná rizika.

1 Výběr zbraně

Tato kapitola je určena těm, kteří se rozhodli nějakou zbraň zakoupit. Pokusíme se dát pár tipů, jak se vyhnout poměrně časté situaci, kdy se po pozdním „prozření" snaží nešťastný majitel udat svoji první, zbrkle zakoupenou zbraň, a to zpravidla za zlomek původní ceny. Pokud tedy nechcete být jedním z takových nešťastníků, věnujte alespoň malou pozornost následujícím řádkům.

Výběr první zbraně je v mnoha případech velmi nejasnou záležitostí, která stojí nemalé množství energie a času. Důvodem není jen nedostatek informací o zbraních jako takových, ale především nejasnost o vlastním účelu, podobě a typu požadované zbraně. Někteří to možná z minulosti znají: „Hele, chci si koupit zbraň, co mám chtít? Jaká je nejlepší?". Na to se dá pochopitelně jen těžko stručně odpovědět a těžce se to vysvětluje. Je to jako dotaz: „Co si mám koupit za auto?". Bez mnoha doplňujících informací vám totiž sotva někdo poradí. Zvláště když dotyčný ještě dlouho nebude vědět, co vlastně chce (nebo ve složitějším případě, jestli zbraň chce vůbec). Doporučovat něco bývá navíc trochu nevděčné. Proto každý, kdo o koupi zbraně uvažuje, by si měl dopředu udělat jasno v tom, co zhruba hledá. Pokud to totiž nevíte, můžete se lehce stát lacinou obětí rady nějakého zvláště svérázného střeleckého „experta" nebo nebudete mít při konzultaci v obchodě štěstí na dostatečnou odbornost (či solidnost) prodavače a odnesete si ten nejzbytečnější a nejméně prodejný „kvér", který zcela oprávněně v obchodě leží celé roky. Bez vlastní jasné představy můžete zakrátko takové ukvapené koupě litovat. K získání základních kritérií pro výběr vám mohou pomoci jednoznačné odpovědi na následující otázky.

Proč (a na co) chci vlastně zbraň?
- ⦿ pro pocit, radost z vlastnění,
- ⦿ pro rekreační střelbu,
- ⦿ pro cílenou soutěžní činnost,
- ⦿ pro sebeobranu,
- ⦿ do služby.

Kolik chci do zbraně investovat peněz?
- ⦿ do 3 000,
- ⦿ do 10 000,
- ⦿ do 20 000,
- ⦿ nezáleží na ceně.

Budu zbraň nosit?
- ⦿ pro stálé nošení,
- ⦿ časté nošení,
- ⦿ občasné nošení,
- ⦿ nebudu zbraň vůbec nosit.

Kolik budu měsíčně střílet nábojů?
- ⦿ 50,
- ⦿ 200,
- ⦿ 500,
- ⦿ 1 000 a více.

Chci pistoli nebo revolver?
- ještě nevím,
- je mi to jedno,
- rozhodně revolver,
- rozhodně pistoli.

Chci celokovovou zbraň?
- rozhodně kov,
- plastový rám,
- nevím,
- je mi to jedno.

Jakou chci ráži?
- malorážku,
- velkorážovou,
- specifický náboj pro sport,
- služební ČR (9 mm Luger).

Chci se zbraní chodit i na soutěže? Jaké?
- UIT[1],
- IPSC[2], IDPA[3],
- EPP[4],
- nechci soutěžit.

Budu si přebíjet náboje?
- rozhodně,
- nevím,
- určitě ne.

---

1 **UIT**: Union International de Tir. Mezinárodní organizace (u nás zastoupená Střeleckým svazem), která zastřešuje všechny disciplíny olympijské střelby. Jde ve velké většině o mířenou střelbu, bez omezení času.

2 **IPSC**: International Practical Shooting Confederation, u nás zastoupená Asociací praktické střelby ČR. Je jednou z nejrychlejších střeleckých disciplín. Závodník musí vhodným způsobem skloubit požadavky na rychlost a přesnost střelby, to vše se zbraní minimální ráže 9 mm Luger. Soutěže se skládají z několika stanovišť, která obsahují dva druhy terčů (papírové a kovové) rozmístěné v různých vzdálenostech od závodníka. Terče jsou i pohyblivé, viditelné pouze zčásti nebo kryté zástěnami, které je nutno obejít. Jsou kombinovány s tzv. ne-terči, které představují nezúčastněné osoby.

3 **IDPA**: International Defence Pistol Asociation. Jde o mezinárodní asociaci provozující obdobu soutěží IPSC. V ČR je její odnoží Asociace obranné střelby. Vybavení a střelecké situace mají respektovat požadavky pro sebeobranné pojetí střelby. Je požadováno skryté nošení zbraně, účinné využívání krytů a respektování správných taktických postupů při řešení situace.

4 **EPP**: Evropský policejní parkur. Jedná se o závody služebními typy zbraní. Střílí se v různých polohách, z určitých vzdáleností a v pevně daných časech na jeden papírový terč. Absolutní nástřel 50 ran znamená 250 bodů. Tento rekord drží vynikající český závodník Petr Znamenáček.

+

Pokud si na naznačené otázky odpovíte a sepíšete výsledek, pak s těmito fakty již bude pro někoho fundovanějšího radost vám poradit. Jemu ušetříte čas a sobě možná peníze. Často se však u nemalého procenta zájemců při výběru zbraně uplatňují i iracionální hlediska („prostě se mi ta pistole líbí a hotovo"), která si pak při konzultaci s odborníkem velmi sveřepě hájí. Většinou až pomine prvotní okouzlení, začne se nový majitel setkávat s nevýhodami, které předtím tvrdošíjně ignoroval. Pokud tedy zbraň skutečně potřebujete a nechcete si koupit jen hračku, která se vám právě líbí (na jak dlouho?), doporučujeme variantu „sňatek z rozumu". Uvidíte, že zbraň, která vám bude skutečně sloužit, se vám rychle začne také líbit.

Chceme se zde vyhnout obvyklým polemikám a diskusím o „té zaručeně nejvhodnější zbrani". Názorů na vhodnou sebeobrannou zbraň může být mnoho. Rozsah knihy nám však neumožňuje blíže se zabývat širší škálou palných zbraní použitelných pro sebeobranu. Každá z nich může být v určitých podmínkách účinná proti případnému útočníkovi.

Na druhou stranu je mnoho zbraní, které některou ze svých vlastností přinášejí nezanedbatelná omezení z hlediska praktičnosti či menší účinnosti (např. nepřijatelná hmotnost a rozměry pro denní nošení, nedostatečná nábojová kapacita, ráže[5] s nedostatečným či omezeným účinkem, spoušťová konstrukce zbraně).

Na dalších stránkách této knihy jsou zobrazeny a zmiňovány převážně zbraně, které jsou u nás i ve světě považovány za ty, které nabízejí nejvyšší bojovou hodnotu, včetně možnosti skrytého nošení. Jde zejména o nejexponovanější moderní samonabíjecí pistole s velkou kapacitou nábojů (15–20) a ráží 9 mm Luger či .40 SW a spoušťovým ústrojím s možností bezpečného nošení s nábojem v komoře. Majitelé odlišných pistolí však mohou být klidní, většina uvedených technik je i pro ně použitelná, nebo je velmi podobná. S přihlédnutím k některým specifikům to platí i pro zastánce revolverů.

---

[5] **Ráže**: Označování nábojů smluvním termínem, nejčastěji se používají systémy:

a) metrický, kdy je náboj označen ráží v mm × délka nábojnice v mm (event. s doplňkovým znakem), např: 9×19, 9×17;

b) palcový, kdy je náboj označen ráží v tisícinách (anglické náboje) nebo setinách (americké náboje) anglického palce, např. .40, .45, .357 (jedná se často jen o smluvní hodnotu, nikoli o přesný rozměr). Číselný údaj je doplněn slovním označením, obvykle jménem konstruktéra, firmy, která náboj zavedla, nebo typickou vlastností náboje. Např. .40 SW, .45 ACP (Automatic Colt Pistol), .357 Mag (Magnum). Dalším údajem, který je z hlediska sebeobrany velmi podstatný, je úsťová a dopadová energie střely. Ta přímo (spolu s dalšími okolnostmi jako je typ střely, její průřez apod.) souvisí s ranivostí a tzv. „stop-efektem", tedy zastavujícím účinkem dané zbraně. Tímto tématem se podrobněji zabýváme ve fázi III.

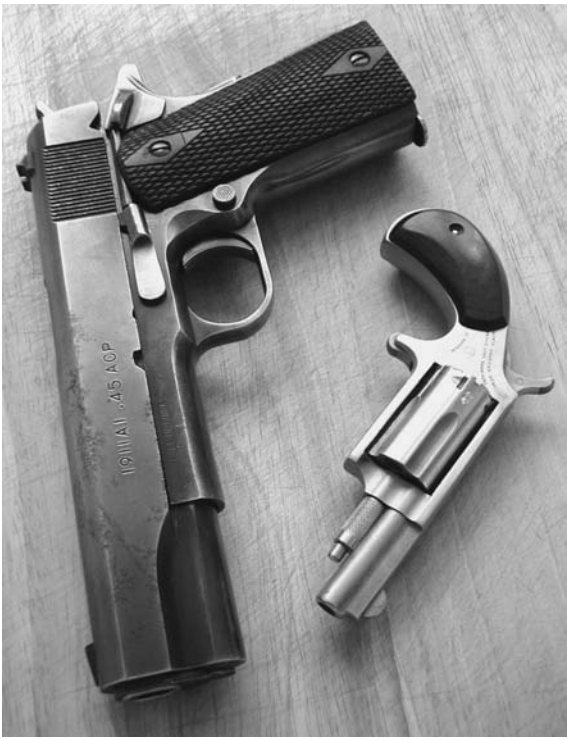

Obrázek 1
Dva extrémy zbraní. Pistole a revolver, těžké „dělo" a silnější malorážka. Je na každém člověku, co si chce pořídit a nosit. Důležité je především mít zbraň v době krizové situace vůbec s sebou. Všechny zbraně mohou být účinným smrtícím nástrojem, záleží především na okolnostech a způsobu užití.

2 Vybavení pro výcvik

Kromě zbraně a munice budeme potřebovat některé nezbytné vybavení (bez kterého nejsme schopni účelně provádět střelecký trénink: ochrana sluchu a zraku, pouzdro na zbraň a zásobníky, opasek, terče apod.) i vybavení speciální (ulehčující a zefektivňující výcvik: protimer, videokamera, střelecká taška apod.). Výhodné je, pokud nás bude na nákup dražšího vybavení více a můžeme nemalé náklady na vybavení rozdělit.

Obrázek 2
K účelnému tréninku je nutné potřebné vybavení. Ochranné prostředky (sluchátka a brýle), terče a zálepky. Velkým pomocníkem jsou fixační prostředky a prošívačka. Protimer k měření času střelby pak zvyšuje možnosti další přípravy.